

From: @gmail.com>
Sent: Monday, April 1, 2019 13:02:06
To: Provincie Zeeland
Cc:
Subject: kwijtschelding

9011912

Op 22 februari mailde ik u over de pijnlijke situatie m.b.t. kwijtscheldingsverzoeken. Uit het feit, dat u hierop niet antwoordde maak ik op, dat het probleem u niet interesseert.

Desalniettemin, hieronder de stand van zaken per heden:

Kwijtschelding lokale belastingen (vanaf 2018)

De stand van zaken op 1 april 2019.

Over de voorafgaande periode zijn mijn berichten beschikbaar.

I. In zijn algemeenheid.

Met betrekking tot de jaren tot en met 2018 hebben de gemeente Zeeland en Sabewa Zeeland (aanslag van waterschap Scheldestromen) qua procedure m.b.t. verzoeken om kwijtschelding hoog spel gespeeld. Dit werd mede mogelijk gemaakt door de Zeeuwse Ombudsman die pas na lang wachten met vage brieven kwam.

En met betrekking tot 2019 kwam hierin geen verandering.

Een schriftelijk verzoek om kwijtschelding was met ingang van 2018 niet meer mogelijk.

Dit zou via de website van Sabewa Zeeland moeten gebeuren. Volgens mij was dit volkomen verkeerd.

De *praktische* problemen die dit oplevert – juist bij de doelgroep: de armoedzaaiers – worden onderschat.

2.700.000 mensen in Nederland ondervinden hier problemen, vooral in de kringen van bijstandstrekkers en zo.

Maar er kleven ook *inhoudelijke* bezwaren aan deze procedure. En hierover gaat dit verhaal.

IA.

Sabewa Zeeland behandelt niet alleen de verzoeken om kwijtschelding van de aanslag van waterschap Scheldestromen, maar ook de verzoeken om kwijtschelding van de gemeente Middelburg.

Dit laatste is fout, want Sabewa Zeeland is niet bevoegd t.a.v. zo'n verzoek m.b.t. de aanslag van die gemeente.

Ik kom hierop nog terug.

Als iedereen *schriftelijk* om kwijtschelding zou verzoeken, zou Sabewa Zeeland (indien consequent) al deze verzoeken *niet* in behandeling moeten nemen.

Voor verzoeken m.b.t. de aanslagen van de gemeente Middelburg is dit dus driedubbel fout: Niet bevoegd (1) en het indienen van schriftelijke verzoeken is nergens dwingend voorgeschreven (2) en zou sowieso moeten kunnen (3).

Als die keuze – het niet in behandeling nemen dus - verkeerd is, opent het de weg naar het gebruik maken van deze mogelijkheid om – na het antwoord van Sabewa Zeeland(!) dat de brief niet in behandeling wordt genomen – op zijn minst een uitstel van betaling te bewerkstelligen.

Vermoedelijk tot in lengte van jaren.

Indien gemeente en Sabewa al zouden mogen besluiten, dat een verzoek om kwijtschelding via de website van Sabewa Zeeland moet worden ingediend (wat trouwens niet gebeurd is!), dan zouden er dus grote praktische en inhoudelijke bezwaren aan de procedure kleven.

1. Er kan alleen maar *tezamen* om kwijtschelding worden verzocht van de aanslag van de gemeente Middelburg (1) en van de aanslag van waterschap Scheldestromen (2).

2. Sabewa Zeeland doet niet alleen het verzoek om kwijtschelding t.a.v. de aanslag van het waterschap af, maar ook tegelijkertijd het verzoek om kwijtschelding t.a.v. de aanslag van de gemeente Middelburg.

Maar m.b.t. de laatstbedoelde verzoeken is Sabewa Zeeland niet bevoegd.

Om hieromtrent duidelijkheid te krijgen, is een uitspraak van de rechtbank wenselijk.

Tot dan kunnen de gemeente Middelburg en Sabewa Zeeland willens en wetens (en tegen beter weten in) hun goddelijke gang gaan.

En het zijn dus niet alleen *praktische* argumenten tegen de regeling van verzoeken om kwijtschelding; ik heb er ook *inhoudelijke* bezwaren tegen.

Teneinde iets van een advies of aanbeveling van de Zeeuwse Ombudsman over deze kwestie te krijgen, heb ik hem om een oordeel verzocht.

Dit liep op een – door de Zeeuwse Ombudsman veroorzaakte – puinhoop uit. Zo laat als maar mogelijk met vage briefjes komen. Kortom: de overheid kreeg in 2018 de kans om 'orde op zaken te stellen'.

Ook hierover kom ik nog te spreken.

U begrijpt er misschien nog niet alles van. Maar dit wordt in het navolgende wel duidelijk. Voor nadere informatie verwijs ik u ook naar mijn berichten over de situatie t/m 2018.

IB.

Natuurlijk zitten noch de gemeente Middelburg, noch Sabewa Zeeland op een proces te wachten. Troebel water is altijd beter dan duidelijkheid; de door hen zo gevreesde duidelijkheid. Een houding, die zich tegen de gemeente Middelburg en/of Sabewa Zeeland zou kunnen keren.

Ik sta ook niet te juichen bij het vooruitzicht van een proces.

Het zou veel werk vergen. Oude dossiers van zolder halen. Ik heb wel wat beters te doen.

Inmiddels is er toch een situatie ontstaan waarin toch actie is geboden.

Zowel de gemeente Middelburg als Sabewa Zeeland zijn niet tot een minnelijke regeling (in mijn zaak) te bewegen.

Vooraf voor de gemeente Middelburg betekent dit, dat er wel geprocedeerd zal moeten worden.

Echter, dus tot mijn verbazing, lijkt Sabewa Zeeland hier het voortouw te moeten nemen.

Uit die hoek kwam het laatste dreigement.

Tot 21 februari 2019 (zie vorige berichten) dacht ik hier nog anders over.

De dreigementen kwamen laatstelijk van:

- **Sabewa Zeeland** op 15 februari 2019 met het dreigement van beslag op mijn inkomen. Binnen 5 werkdagen moest ik betalen, anders is Sabewa Zeeland van plan om beslag op mijn inkomen te leggen
Op 20 maart 2019 deelde Sabewa Zeeland mij mede, dat er op 27 februari 2019 beslag op mijn AOW was gelegd. De SVB deelde mij trouwens mede, dat er (pas) op 6 maart 2019 iets van Sabewa Zeeland was binnengekomen. Dat was dus een dag na 5 maart 2019 toen ik aan Sabewa Zeeland om duidelijkheid had gevraagd. (Zie hierna.)
Vandaag, op 1 april 2019, heb ik nog steeds niks officieels vernomen. Ik begin mij af te vragen of er wel beslag is gelegd.
- **gemeente Middelburg** op 1 maart 2019 met een voorkondiging loonvordering. Ik moet vóór 10 maart 2019 betalen. Zo niet, dan gaat de gemeente Middelburg de (loon)vordering verzenden. Dit moet nog gebeuren.

Sabewa Zeeland heeft mij zo laat mogelijk na mijn verzoek om duidelijkheid van 5 maart 2019 – pas op de laatste dag: op 20 maart 2019 – meegedeeld dat er (al) op 27 februari 2019 beslag op mijn AOW is gelegd. Telefonische navraag leerde dat er pas op 6 maart 2019 iets bij de uitkeringsinstantie was binnengekomen, dus een dag na bedoeld verzoek om duidelijkheid.

Daarmee heeft Sabewa Zeeland in elk geval zijn plicht gedaan door mij zoveel als mogelijk onder druk te zetten.

Gaat Sabewa Zeeland het recht op een proces laten aankomen, of blijft het bij onder druk zetten.

Het lijkt al weer op bluffen, niet bijten uit te draaien. Sinds pakweg 2014 heb ik veel aanmaningen en zo ontvangen. Zonder dat dit ooit werd gevolgd door een daadwerkelijke incasso. Ik geloof hier niets meer van.

De gemeente Middelburg zou de kastanjes eigenlijk uit het vuur moeten halen.

Want zelfs na een door Sabewa Zeeland tegen mij gewonnen proces, zou de gemeente Middelburg niet van de haak zijn.

Als Sabewa Zeeland recht zou moeten procederen, zal de rechter zich ook moeten uitlaten over meningsverschillen tussen de gemeente Middelburg en mij.

Deze instanties zouden het verweer tegen mijn vordering goed op elkaar moeten afstemmen. Hun belangen lopen niet allemaal synchroon.

Een proces durft de gemeente Middelburg kennelijk ook niet aan:

“Omdat Sabewa Zeeland de verzoeken om kwijtschelding van de gemeentelijke belastingaanslag sinds jaar en dag, hoewel onbevoegd, helemaal moet afdoen moet Sabewa Zeeland het maar uitzoeken.”

Een nadeel van deze mening is, dat de gemeente Middelburg dit later, als het niet in behandeling nemen van een schriftelijk verzoek verkeerd was, niet meer kan repareren.

Terzijde:

En Sabewa Zeeland doet de verzoeken om kwijtschelding ook nog eens op andere manieren onrechtmatig af.

Derden beding, schending privacy, en valsheid in geschrift, om maar een paar onrechtmatigheden te noemen.

De gemeente Middelburg heeft in de overeenkomsten (door de jaren heen) met Sabewa Zeeland iets van rechtszekerheid voor de inwoners bedongen:

“Artikel 4: afhandelingstermijn

Kwijtscheldingsverzoeken en beroepschriften kwijtschelding worden binnen respectievelijk 6 en 3 maanden afgehandeld. Van alle vóór of op 15 mei 20xx ingediende kwijtscheldingsverzoeken wordt 90% vóór 30 september afgehandeld.”

IC.

Het lijkt erop, dat de strategie van de gemeente Middelburg en Sabewa Zeeland inhoudt:

Een proces is onvermijdelijk. Ik zou zo’n proces vermoedelijk verliezen.

Dus stel ik zo’n proces nog zoveel als mogelijk uit om de eventuele schade voor de gemeente ook voor dit jaar zoveel als mogelijk te beperken.

Over de rug van de burgers dus.

“Want de media gaan deze kwestie toch niet publiceren, en de burgers kunnen voorlopig dus onder druk worden gezet om hun respectievelijke verzoek(en) om kwijtschelding op de door ons (gemeente Middelburg en Sabewa Zeeland) gewenste manier te doen.”

Om de gemeente Middelburg en Sabewa Zeeland te verleiden om dit gedrag verder voort te zetten heb ik hun op 5 maart 2019 verzocht om mij uiterlijk op 20 maart 2019 mede te delen of er beslaglegging zal volgen.

Sabewa Zeeland kwam op 20 maart 2019 dus met de hiervoor gemelde reactie.
De gemeente Middelburg houdt zich nog steeds stil. Die is straks eventueel aan de beurt.
Wat een gemiezemuis. Zo raakt iedereen het vertrouwen in de overheid kwijt.

9011912

Ik heb niet alleen 'ruzie' met de gemeente Middelburg en Sabewa Zeeland, maar de gemeente Middelburg heeft ook ruzie met Sabewa Zeeland.

Het belang van andere armoedzaaiers dan ik heb ik dus maar even buiten beschouwing gelaten. Dit belang moeten anderen maar in het oog houden. Immers:

- De gemeenteraad van Middelburg is op de hoogte.
- De provincie is ingelicht.
- De Zeeuwse Ombudsman is met alle feiten en omstandigheden bekend.
- De regionale media weten van de hoed en de rand.
- En ook de Sociale Clientenraad heb ik al eens ingelicht.

Het zou allemaal heel verkeerd voor de gemeente Middelburg en Sabewa Zeeland kunnen uitpakken.

Onderling vechtend over straat. Niemand wil tegenover mij doorpakken en een civiel proces riskeren.

Armlastigen duperen om geld te besparen is al niet fijn, maar als dit nog eens willens en wetens *extra* onrechtmatig gebeurt, enfin, u mag het zeggen.

a.

De gemeenteraad (en drie omliggende gemeenten) wachten af.

Klaar om met de beschuldigende vinger naar het gemeentebestuur van Middelburg te wijzen.

Wel jammer van hun eigen verantwoordelijkheid, en van de armelui die intussen de dupe zijn.

De gemeenteraad van Middelburg neemt mijn berichten voor kennisgeving aan.

Geen kennis van zaken, niet geïnteresseerd, gewoon luiheid, druk vanuit het gemeentebestuur, vermoedelijk een combinatie van dit alles.

De gemeenten Vlissingen, Veere en Schouwen-Duiveland hebben zich naar mij toe altijd ongeïnteresseerd getoond. Ik heb deze gemeenten recentelijk dus niet ingelicht omtrent de stand van zaken.

Trouwens, de gemeente Middelburg zal hun toch op de hoogte hebben gesteld en gehouden. Althans, dit zou de gemeente Middelburg hebben moeten doen.

De gemeenteraden van deze drie gemeenten zullen dit gedrag ook niet waarderen. Als 'het mis gaat' financieel verhaal halen bij de gemeente Middelburg is 'n ding, maar deze gemeenten hebben ook te maken met een eigen verantwoordelijkheid ten opzichte van hun gedupeerde inwoners.

b.

De provincie Zeeland – ook al in verband met de begroting van de gemeenten - zal de vinger ook aan de pols van de gemeenten houden.

Althans, daar reken ik op. Want dit is een taak van de provincie.

Ik heb nog geen antwoord ontvangen op mijn bericht aan Provinciale Staten dd. 22 februari 2019 over de stand van zaken. Zelfs een ontvangstbevestiging kon er tot nu toe niet van af.

'Druk, druk, druk. Verkiezingen en zo.' Dit had een smoes kunnen zijn.

Intussen wacht ik dus nog steeds op iets van een reactie.

c.

En de Zeeuwse Ombudsman gaat opeens 'samenwerken' met De Nationale Ombudsman(!)

U weet ook uit mijn vorige berichten al, dat ik de Zeeuwse Ombudsman vorig jaar heb gevraagd om zich over de manier van indiening van een kwijtscheldingsverzoek uit te laten.

Helaas liet de Zeeuwse Ombudsman zich toen niet van diens meest onpartijdige kant zien.

Hij – de Zeeuwse Ombudsman – heeft over de zaak *drie volkomen verschillende* brieven geschreven.

En dat ook nog eens na heel veel dralen.

Toentertijd heb ik De Nationale Ombudsman trouwens steeds op de hoogte gesteld en gehouden over het gedrag van de Zeeuwse Ombudsman.

Nu gaan deze twee – ook onderling onafhankelijke - ombudsmannen 'samenwerken'.

Ik denk dat hij, de Zeeuwse Ombudsman dus, aan de harte korte lijn van De Nationale Ombudsman loopt.

d.

En de regionale media geven om hun moverende redenen geen ruchtbaarheid aan de zaak.

Die zijn natuurlijk wel regelmatig door mij op de hoogte zijn gesteld van de situatie.

Ik denk, dat dit te maken heeft met de mogelijkheid van burgers om gebruik te maken van de situatie. (Zie ook hierna onder VI.)

De overheden zullen de media wel duidelijk hebben gemaakt wat de risico's van publicatie zijn.

Als dit klopt, en als men onder deze druk bezweken is, betekent dit het einde van de onafhankelijke journalistiek in Zeeland. Gezien de feiten en omstandigheden, zouden die media in elk geval heel wat hebben uit te leggen.

Intussen wordt het belang van de burgers, die ofwel niet vaardig zijn qua internet (zoals ik), ofwel willen weten of het besluit op hun verzoek om kwijtschelding van de gemeentelijke aanslag ook ~~licht~~ door de (bevoegde ambtenaar gemeente is genomen (zoals ik), gewoonweg genegeerd.

Misschien willen de burgers wel twee verzoeken om kwijtschelding indienen:

~~◆◆~~n m.b.t. de aanslag van de gemeente (aan de gemeente), en ~~◆◆~~n m.b.t. de aanslag van het waterschap (aan Sabewa Zeeland). Maar dit is niet mogelijk volgens de gemeente Middelburg en Sabewa Zeeland.

Terzijde:

De burgers zitten er vast ook niet op te wachten dat hun financiële hebben en houden via Sabewa Zeeland aan (bijvoorbeeld) Involon BV (schending privacy!) ter hand wordt gesteld. Dit is gebeurd, en dit is nog steeds mogelijk.

II. Gemeente Middelburg 2019.

Op de achterzijde van de aanslag **2019** van de gemeente Middelburg staat:

“De verzoeken om kwijtschelding worden afgehandeld door Sabewa Zeeland in Terneuzen. Als u kwijtschelding wilt aanvragen voor zowel de aanslag van Sabewa Zeeland als de gemeente kunt u kwijtschelding aanvragen via de website van Sabewa Zeeland ..”

Op de achterzijde van de aanslag **2018** van de gemeente Middelburg staat:

“De verzoeken om kwijtschelding worden afgehandeld door Sabewa Zeeland in Terneuzen. Als u **DUS** kwijtschelding wilt aanvragen voor zowel de aanslag van Sabewa Zeeland als de gemeente kunt u kwijtschelding aanvragen via de website van Sabewa Zeeland. ..”

En Sabewa Zeeland handelt het verzoek dan *helemaal* af. (Dat was trouwens ook in de jaren 2014 t/m 2017 al het geval!.) Zich baserend op de achtereenvolgende samenwerkingsovereenkomsten.

Zelfs de handtekening van de bevoegde ambtenaar van de gemeente wordt door Sabewa Zeeland onder het besluit geplaatst.

Althans, er bestaat ook nog grote twijfel over de beantwoording van de vraag, of die handtekening u überhaupt wel een kopie van de handtekening van die bevoegde ambtenaar is!

Ik herinner er aan, dat er twee volstrekt verschillende handtekeningen van _____ in omloop zijn. Of ~~◆◆~~n van beide ~~licht~~ de handtekening van _____ is weet ik dus ook niet.

In een *brief* van 22 februari 2019 heb ik om kwijtschelding van de aanslag van de gemeente Middelburg verzocht.

Geadresseerd aan: “Gemeente Middelburg, p/a Sabewa Zeeland”.

Op 4 maart 2019 bereikte mij een bericht, dat Sabewa Zeeland deze brief van 22 februari 2019 niet in behandeling zal nemen.

In de visie van de gemeente Middelburg en Sabewa is het logisch dat Sabewa Zeeland de zaak afdoet. Ten onrechte dus. Maar wat hiervan ook zij, de gemeente Middelburg kan niet opeens meer met een inhoudelijk besluit komen.

III. De Overeenkomsten tussen de gemeente Middelburg (c.a.) en Sabewa Zeeland door de jaren heen.

Zoals gebruikelijk hebben Sabewa Zeeland en de gemeente Middelburg c.a. ook m.b.t. 2018, en wel (pas) in mei 2018 een *civielrechtelijke* samenwerkingsovereenkomst gesloten.

M.b.t. 2019 gebeurde dit al in december 2018.

Niet dat dit veel uit maakt, trouwens. De burger kan niet tot iets verplicht worden door een overeenkomst tussen de gemeente Middelburg en Sabewa Zeeland.

Dus, *indien en voor zover toch relevant*, wil ik een deel van deze contracten citeren. Want hierop baseren Sabewa Zeeland en de gemeente Middelburg toch hun standpunt:

“Artikel 3: uitgangspunten

Voor *de samenwerking* gelden de volgende uitgangspunten:

- a. De overeenkomst betreft de door middel van een vastgesteld digitaal formulier ingediende verzoeken om kwijtschelding.
- b. etc.”

Met andere woorden, de overeenkomst, de samenwerking, tussen Sabewa Zeeland en de gemeente Middelburg c.a. geldt niet als de burger geen gebruik maakt van dit ~~◆~~ vastgesteld digitaal formulier’. En, ik vul aan, dat is meerwerk in de visie van Sabewa Zeeland, en (dus) gelden er dan andere tarieven.

(Of is dan zelfs de hele overeenkomst niet meer geldig?)

E.e.a., en dus ook welke tarieven er in zulke gevallen gelden, had moeten blijken uit de stukken die ik ex WOB heb opgevraagd.

De bezwaarschriftenprocedure over dit verzoek is op 7 februari 2019 afgerond.

D.d. 15 maart 2019, zes weken en ~~◆◆~~n dag later, kwam er een besluit: De gemeente Middelburg heeft mijn bezwaarschrift ongegrond verklaard. Het advies van de Commissie Bezwaarschriften Middelburg van 15 februari 2019 werd integraal overgenomen.

Met de warrige motivering zal ik u niet lastig vallen.

Ik denk dat er niets anders is dan de jaarlijkse civielrechtelijke overeenkomsten tussen de gemeente Middelburg c.a. en Sabewa Zeeland.

De media kunnen deze stukken trouwens ook opvragen. (Als dit al niet gebeurd is!)

Alle relevante overeenkomsten en stukken tussen/van de gemeente Middelburg en Sabewa Zeeland moeten in een civiel proces tussen mijn persoon en Sabewa Zeeland en/of gemeente Middelburg sowieso in het geding worden gebracht.

9011912

IV. Sabewa Zeeland 2019.

De aanslag van Sabewa Zeeland (waterschap Scheldestromen) dd. 31 maart 2019 is binnen.

Met betrekking tot deze aanslag heb ik dus nog geen verzoek om kwijtschelding ingediend. Ik kon dit tot nu toe natuurlijk ook niet doen. Want die aanslag was er nog niet.

Voor 30 april 2019 moet ik betalen. Ik ga zo laat als mogelijk voor die datum kwijtschelding aanvragen.

Mijn auto is dan zoveel als mogelijk in waarde gedaald. (En tot dan kan ik die auto nog in de prak rijden'.)

En misschien is er dan duidelijkheid over mijn gezondheidstoestand, m.n. of die met zich meebrengt of ik voor mijn mobiliteit niet zonder auto kan. (De afspraak met de dokter werd op diens verzoek uitgesteld tot eind april.)

Toelichting:

Pas sinds kort weet ik, dat ik wellicht aan een nieuwe heup moet. Letsel uit het verleden gaat zich op mijn oude(re) dag wreken. In dat geval zal ik voor mijn mobiliteit sowieso aangewezen zijn op een auto. Hierover valt de beslissing vermoedelijk in april 2019. De eerste indruk van mijn' orthopedische chirurg wees hierop. Hij gaat eerst met collegae overleggen. Een argument voor twee afzonderlijke verzoeken."

Maar goed, we lijken hoe dan ook te moeten procederen over de aanslagen van het waterschap (niet gencasseerd sinds 2013) en de gemeente Middelburg.

De betaling van de aanslagen 2014 t/m 2018 heeft Sabewa Zeeland nooit afgedwongen. Nu zou dit dan toch moeten gebeuren. En over de in deze periode (t/m 2017; 2018 is niet gencasseerd) onrechtmatig binnengehaalde betalingen door de gemeente Middelburg moet er ook nog worden geprocedeerd.

Dat zouden ingewikkeld processen worden. Elk belastingjaar met een (deels) eigen problematiek.

Veel duiken in het verleden, oude stukken opdiepen. Ik kijk daar niet naar uit.

Niemand wil procederen, maar het lijkt er toch van te moeten komen. Het is niet anders.

Het optreden van Sabewa Zeeland zou bedoeld kunnen zijn om de media ertoe te brengen om niets te publiceren. Het is/komt onder de rechter', zoiets. Dat zal toch niet.

Als dit al het geval zou blijken te zijn, hoop ik dat de PZC en Omroep Zeeland niet onder die druk bezwijken.

V. Verzoek om – eindelijk – te besluiten over de incasso.

Als de gemeente Middelburg en/of Sabewa Zeeland beslag op mijn AOW-uitkering leggen, zal ik de burgerlijke rechter in elk geval tot een uitspraak moeten bewegen. Dan is er (echt) geen weg meer terug.

Hierover wilde ik uiterlijk op 20 maart 2019 uitsluitel hebben.

Ik heb mijn verhaal per 5 maart 2019 zowel naar de gemeente Middelburg als naar Sabewa Zeeland gestuurd met het verzoek om hierop uiterlijk op 20 maart 2019 te antwoorden.

Alle tijd van de wereld dus om kleur te bekennen.

Sabewa Zeeland kwam met de mededeling, dat er op 27 februari 2019 beslag op mijn AOW-uitkering is gelegd.

Een leugentje. De SVB heeft pas op 6 maart 2019 iets' van Sabewa Zeeland vernomen.

Van de kant van de gemeente Middelburg heb ik helemaal geen antwoord gekregen. Dit is wel consequent. Sabewa Zeeland moet de verzoeken m.b.t. haar aanslagen afdoen, en daar hoort ook het voeren van processen bij.

Wellicht kansloze processen.

Het zwartepieten'-spel tussen gemeente en Sabewa nadert zijn hoogtepunt. Wie zal uiteindelijk voor welke schade moeten opdraaien.

VI. Misbruik/gebruik maken van de fouten in de regels.

Wat zou er gebeuren er als alle inwoners van Middelburg – rijk of arm - *schriftelijk* om kwijtschelding van de aanslag van de gemeente en/of waterschap Scheldestromen' zouden gaan verzoeken?

Deze verzoeken zullen niet in behandeling worden genomen. Althans, als (de gemeente Middelburg en) Sabewa Zeeland consequent zou(den) zijn

Dit zou de zaak pas cht op scherp zetten.

Als zo'n verzoek schriftelijk mogelijk zou mogen zijn, hebben de verzoekers – rijk of arm dus – uitstel van betaling totdat er op hun verzoeken zal zijn besloten. Tot in lengte van jaren dus.

Vanwege dergelijke risico's wordt er gedraald met verdere incassomaatregelen. Te link allemaal.

En vermoedelijk publiceren de lokale media deze problematiek om dezelfde reden niet.